

Δωρεάν σίτιση για όλους

Με την πάροδο του χρόνου και με αφορμή την κρίση, το κράτος επέλεξε να μειώσει την χρηματοδότηση σε βασικά αγαθά, όπως υγεία και παιδεία (αντί να πειράξει μισθούς μπάτσων, караβανάδων και βουλευτών).

Στο ΤΕΙ της Λάρισας, σε ότι αφορά το ζήτημα της σίτισης τα πράγματα ολοένα και χειροτερεύουν. Παρατηρούμε ότι μειώνονται οι μερίδες, η ποιότητα όλο και χειροτερεύει και συμπλήρωμα παύεις να δικαιούσαι όταν στην εποχή των παχιών αγελάδων κανείς δε νοιαζόταν για τα παραπάνω αφού η λέσχη ήταν για τους «φτωχομπινέδες».

Η γραφειοκρατία, το «κοινό μυστικό» πως η σίτιση είναι για λίγους (όχι απαραίτητα για εκείνους που πληρούν τα κριτήρια), η ποιότητα του φαγητού, οι ατελείωτες ουρές στο ταμείο και στο γραφείο της μέριμνας – σε συνδυασμό με την μικρή προθεσμία για την υποβολή τους- έχουν ως αποτέλεσμα τη μείωση των αιτήσεων .

Είναι γνωστό πως η ύπαρξη ιδιώτη στην σίτιση δεν είναι απλά περιττή αλλά και επιζήμια, αφού ο ιδιώτης επιδιώκει το κέρδος πρέπει (σε καιρούς κρίσης) να κάνει κάποιες «θυσίες». Οι «θυσίες» αυτές δεν είναι τίποτα άλλο από την μείωση του κόστους και αφού το κόστος για τον ιδιώτη είναι η ποιότητα και ποσότητα του φαγητού, ο αριθμός των δικαιούχων και ο μισθός των υπαλλήλων, θα πρέπει να επιλέξει τι θα μειώσει από αυτά, αν όχι όλα.

Στο ενδεχόμενο κρατικής λειτουργίας της σίτισης, τα αποτελέσματα είναι αντίστροφα καθώς μοναδικός στόχος είναι η καλή ποιότητα και ποσότητα του φαγητού. Ωστόσο η πολιτική όσων διαχειρίζονται την κρατική εξουσία (με όποιο χρώμα και αν περιφέρονται ως σωτήρες) είναι οι ιδιωτικοποιήσεις και η αδιαφορία προς το συλλογικό συμφέρον .

Τον καιρό που «χτιζόταν ένα κράτος πρόνοιας» καλλιεργούνταν παράλληλα και δύο λογικές στον δημόσιο τομέα. Η διαφθορά και η αδιαφορία. Η καταχρήσεις δημόσιου χρήματος και οι προσυμφωνημένοι διαγωνισμοί από υψηλόβαθμα στελέχη και διευθυντές καθώς και η αδιαφορία για τα παραπάνω (αν και γνωστά σε όλους) από υπαλλήλους και πολίτες, αφού ακόμα η φούσκα της ανάπτυξης δεν είχε σκάσει και λεφτά υπήρχαν .

Με το ξέσπασμα της κρίσης, τις ήδη δυσλειτουργικές δημόσιες υπηρεσίες και την εύκολη δικαιολογία «αφού δεν μπορεί το κράτος ας το πάρει ιδιώτης», άρχισαν με εντατικότερους ρυθμούς οι ιδιωτικοποιήσεις των δημοσίων αγαθών-παροχών.

Αυτό που εμείς πιστεύουμε είναι πως **η λέσχη πρέπει να είναι για όλους**, χωρίς την ύπαρξη ιδιώτη. Διεκδικούμε μία λέσχη με αξιοπρεπή ποιότητα και ποσότητα φαγητού, μία λέσχη που θα παρέχει φαγητό σε όλους τους φοιτητές, σε άνεργους, άστεγους και σε κοινωνικές ομάδες που το έχουν ανάγκη. Μία λέσχη που θα μας καλύπτει όλους. Έτσι η διεκδίκηση μιας δημόσιας και ανοιχτής λέσχης μας αφορά όλους και δεν μπορεί να κατακτηθεί από λίγους .

ΚΑΛΕΣΜΑ : ΤΕΤΑΡΤΗ 17/06, 12:00 ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΣΤΗ ΛΕΣΧΗ

Δεν διαπραγματευόμαστε Διεκδικούμε

